

Winus van der Laan (57): De humor ligt op straat

De vierde langspeelplaat met stamtafelmoppen is uitgekomen

„Bin ik loater op 't end van mien raaize en hoi staat kloar mit de saaize vertel ik hom 'n bak en as hoi den lacht vroeg ik hom: Vinden je 't slim as ik nog even wacht?” Winus trekt het mistroostig gezicht van de clown die altijd vrolijk moet zijn en nu ironisch zijn diepere gevoelens prijs geeft, onder druk van stekende likdoorns.... Maar dan breekt weer de brede lach door.... „of nait den”.

Een gevleugelde zin van Winschotens meest humorvolle stadsgenoten, met een reputatie tot ver over onze provinciegrenzen. Winus v.d. Laan, het „stamtafelgezicht van het veel beluisterde Grunneger programma van Radio Noord op de zaterdagochtend.

Winus als presentator en „zukswat” en leverancier van moppen vertelt rond „de stamtoavel” samen met zijn gabbers Gerard Jonker, Jan Stratingh, Fred van Dijk en Jaap Bijmolt. Moppen, of te wel bakken waarin figuren, Friezen, vrouwen, dronken lieden en schoonmoeders. Vooral deze categorie staat altijd garant voor een succesvolle „bak”: Zegt Hinnerk: „Mien auto is stolen, mor ik heb 'n geluk bie 'n ongeluk.... mien schoonmouder zat der nog in....”

Het kon niet uitblijven, een vierde LP vol stamtafelmoppen verscheen de vorige week. Een LP waarop alle stamtafelgenoten breeduit hun humorvolle toonkunsten etaleren, ter vermaak. En die garantie kan bij voorbaat worden gegeven.

En Winus zelf.... als auteur mocht hij het eerste exemplaar van zijn vierde moppenboek, met de titel Aigen-Gardigheden, uitreiken aan burge-

en getogen Winschoter, woont ongeveer een jaar in misschien wel het oudste huis van Winschoten. Op het huis staat 1776 en het is de molenaarswoning van Molen Edens aan de Nassaustraaf.

„N mooi ol stukje Winschoot, hier vuil ik mie thoes.”

Winus kijkt uit het raam de Nassaustraaf over en zegt: „Kiek doar, mien geboortehoes” en wijst op een woning schuin aan de overkant. Het diep is wel gedempt, maar goed, veel van de herinneringen zijn daarom wel gebleven. Maar er is veel verdwenen in zijn stad.

„Most dij venne es zain, man man.... vrouger mit dij riege boom 'n in 't midden, zo mozzen ze 't nou ook weer doan hebben....” Ja er is veel oud Winschoten verdwenen, hoe is dat liedje ook al weer 'Amsterdam huilt, waar het eens heeft gelachen’. „Geldt dat ook nait 'n beetje veur Winschoten.”

Gijn klinkt er door in Winus zijn verhalen. Zeer teatraal vertelt hij over momenten en voorvallen in zijn leven, een tragisch verhaal krijgt iets... vrolijks... „De humor ligt op straat,” zegt Winus. Dat zal best wel, maar duidelijk is het dat Winus ook

tingh, Fred van Dijk en Jaap Bijmolt. Moppen, of te wel bakken waarin figuren, Friezen, vrouwen, dronken lieden en schoonmoeders. Vooral deze categorie staat altijd garant voor een succesvolle „bak“: Zegt Hinnerk: „Mien auto is stolen, mor ik heb 'n geluk bie 'n ongeluk.... mien schoonmouder zat der nog in....”

Het kon niet uitblijven, een vierde LP vol stamtafel-moppen verscheen de vorige week. Een LP waarop alle stamtafelgenoten breeduit hun humorvolle toonkunsten etaleren, ter vermaak. En die garantie kan bij voorbaat worden gegeven.

En Winus zelf.... als auteur mocht hij het eerste exemplaar van zijn vierde moppenboek, met de titel Aigen-Oardigheden, uitreiken aan burgemeester Ties Koek van Winschoten.

De voorgaande drie versies van de stamtafelserie waren eenvoudig van uitgave en was het de grootgrutter Fred v.d. Werff die, als oud-Winschoter, Winus zijn boekjes op de markt bracht.

Aigen-Oardigheden is een 'merakel' fraaie en weer gedegen uitgave van Drukkerij Actief in Scheemda.

Tekeningen

„Een mop moet je niet alleen lezen,” zegt Winus, „je moet het zien gebeuren. Het beste komt een mop over als hij goed wordt verteld.”

Het boekwerkje moet men lezen, maar er staan een hele serie schitterende tekeningen in van Wladimir van der Burgh. Die man laat enkele van Winus zijn moppen „leven”.

„Mooi man dat burgemeester 't eerste boek aannemen wol, dou ik hom belde vruige direkt... wat gait ons dat kosten... 'n echte Grunnerger dei man, dat mag ik wel,” aldus Winus.

„Wij zijn blij dat wij een stadsgenoot hebben die de humor als handelsmerk 'heeft,” liet Winschoter eerste burger „ambtelijk” weten toen hij het boek in ontvangst had genomen. Winus fluisterde gelijk: „Burgemeester, proat mor plat, wie blieden toch wel tegen joe opkieken.” Toen zei de burgervader: „Humor is 'n smeermiddel, as je lachen lopt alles beter, 't is goud veur de mensen, ook in stoere tieden. Bedankt veur 't boek, hartstikke schier!”

Burgemeester, Van der Laan, en wethouders verzamelden zich rond de stamtafel van café-restaurant De Tiggel en de burgemeester opende de zit-

tingh schuin aan de overkant. Het diep is wel gedempt, maar goed, veel van de herinneringen zijn daarom wel gebleven. Maar er is veel verdwenen in zijn stad.

„Most dij venne es zain, man man.... vrouger mit dij riege boom 'n in 't midden, zo mozzen ze 't nou ook weer doan hebben....” Ja er is veel oud Winschoten verdwenen, hoe is dat liedje ook al weer 'Amsterdam huilt, waar het eens heeft gelachen'. „Geldt dat ook nait 'n beetje veur Winschoten.”

Gijn klinkt er door in Winus zijn verhalen. Zeer teatraal vertelt hij over momenten en voorvallen in zijn leven, een tragisch verhaal krijgt iets... vrolijks... „De humor ligt op straat,” zegt Winus. Dat zal best wel, maar duidelijk is het dat Winus ook zijn „gijn” opgedaan heeft in de vele cafés waar hij zeer regelmatig te gast was, als bierwachter, ofte wel de zorg over het goed functioneren van de bierleidingen en tapkranen.

Een overlevingsweek op Rottumerplaat, met vier mensen, georganiseerd door Radio Noord, was ook meteen de aanleiding om de Winschoter de studio's aan het Martiniekerkhof binnen te halen.

„Wat mos je; je zatten doar bie windkracht 9 in tentje mit 'n störmlantje, ik vertelde.... bakken joa en zo is 't komen.”

Een veelbeluisterd radioprogramma, drie stamtafel LP's en 4 boekwerkjes en nog al wat optredens voor bruiloften en partijen. „Trouwens, ik heb moal moppen vertelt tiedens een diner, mor dat vol tegen... veur dij luu aan toavel. Karbenoadjes vlogen over toavel as ik aan 't woord was... van 't laag 'n vanzulf....”

Amicitia

Op de planken staan is de Winschoter niet vreemd — „zeg mor entertainer”. Na de oorlog was Winus al „be-roeps” bij het gezelschap Dick van Peursen „veur 'n geeltje per oavend”. Jarenlang, ook tot ieders ge-en-enkelen hun ongenoegen, lid van Amicitia. En nu is hij al weer druk met het programma 'Tussen klappen', een mengeling van opera, operette en gewoon lentedelers en sketches, waar-bij Winus zich vocaal en verbaal en teatraal uit kan leven. Tot hoe ver. — „Je motten waijen, hou ver of ie te ver gaan kinnen.” Bladzijde 40 uit het boekje geeft het antwoord.

● Winus van der Laan met zijn vierde boek.

in die moppen. 'n Vrouw is 'n dankbaar onderwaarp....mor houveul kerels binnen dat ook nait.” En de formule van het zaterdagochtendprogramma?... „Daar zijn we wel mee bezig, maar hoe het wel moet weet voorlopig nog niemand....

En het klopt ook wel, dat niet iedereen mijn moppen op prijs stelt, maar ja, je moet het maar zo zien, 100% scoor je nooit, als 70% je mag dan heb je wat bereikt.

Elk publiek is verschillend, als ik bij iedere verenigingsavond me af moet vragen — is het bestuur christelijk — of zus en zo, dus geen moppen over dominees, pastoors en weet ik wat, nou dan kan ik de helft van mijn repertoire wel weggooien.

Trouwens, je ziet een groepje in het begin wel eens wat zuur kijken, maar naderhand lachen ze echt wel. Iemand die kerks is kan toch ook wel om deze lachen: Zit 'n domie en ain pastoor tegenover elkaar in de traain, de pastoor is aan 't puzzeln en vraagt aan domie — en dan vertel ik dit met een zachte g en een vroom gezicht — 'Zeg collega,

kunt u mij zeggen een lichaamsdeel met een u in het midden?” Domie kikt hom aan en zegt: 'Waarde, een rug!' 'Dank u,' zegt de pastoor, 'heeft u soms een gometje voor me...' Snaps't.”

Geen bezit

„Mijn moppen,” zegt Winus voortdurend. Maar in hoeverre kan de verteller van een mop spreken „van mij”. Sommigen moppen hoor je wel voor de zoveelste keer en hebben een baard als Sinterklaas en dan ook al driemaal afgeknipt, stokoud dus.

Maar toch ligt het aan de vertellen als een mop slaagt.

„Dat klopt precies,” zegt Winus. „Moppen zijn geen eigen bezit, door het navertellen gaan ze een eigen leven leiden. Zelf 'maak' ik moppen. In die zin, dat ik ze samenstel of ik probeer ze gewoon op mijn geheel eigen manier te vertellen dat ze op zichzelf staan.

Ook niet voor niets heet mijn laatste boekje met pakweg 400 moppen 'Aigen-Oardigheden'.”

gel en de burgemeester opende de „zitting“: „Jongens, moi e dizze ais heuren.“

„Jopke zien vrouw komt thoos en leet hom 'n nije theezeefke zain. Brult Jopke: Geldverspiller, gain druppel jenever in hoos en doe kochst nije meubels?“

De notabele stamtafel lacht.... Koek heeft de smaak te pakken, mot je heuren...

Ja, burgemeester, voorzitter van de stamtafel te zijn is heel wat vrolijker dan bij het algemeen bestuur van het gasbedrijf op 25 november.

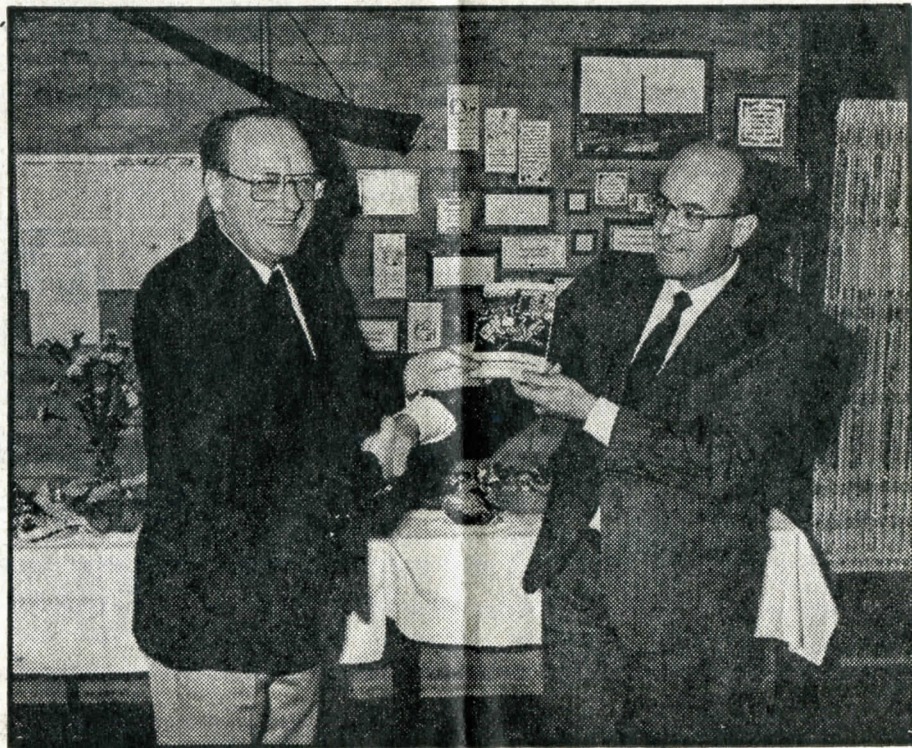
„As te gek wordt.... lees stiekum even 'n stukje....“

Winus v.d. Laan, 57 jaar en geboren

boekje geeft het antwoord.

Waar stelt Winus zijn grens bij het vertellen van een mop? „Ach..., dat hangt er vanaf.... Kijk, ik gebruik nooit een lichaamsdeel... en geen vieze woorden. Als ik ergens optreed dan zeg ik vooraf: 'Dames... heren... als mijn woorden uw gedachten in een bepaalde richting dwingen dan is dat uw schuld.... niet de mijne.' 'Komt Derk thoos mit een autoradio — zegt Marie: Hest ja aal gain auto! zegt Derk: Doe hest ok ja 'n b.h. aan!...' Dat bedoel ik nou!“

„Ja... ik weet het wel, er is wel eens kritiek op mij, dat klopt... dat ik te vlug proat — te Winschoters. En dat ik vrouwen er nogal eens tussen neem —

● *Burgemeester Koek krijgt het eerste boek aangeboden.*